



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIII. Usque in tempus sustinebit patiens, & postea redditio jucunditatis.
Eccli. 1. 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

draconibus referto, an non illi te commendares cum fletu, gemitu, cjulatu miserabili, ceterisque dolentissimi animi significationibus, quas unquam edere possit cor trepidantis?

Sic igitur continuo agere te oportet cum DEO tuo, qui potestatem habet, si vel momento manum removerit, te demittere in puteum tanto deteriorem, *Mittere in gehennam.* Denique dracones illi ubi corpus absumpserint, non habent amplius, quid faciant. Nihil omnino damni possent inferre animæ, quæ etiam inter eorum sibila illæsa transiret. At in inferno minima erit pœna corporis, quam nunc capis: longè superabit, quàm modò non intelligis, pœna animæ. Quomodo igitur non quotidie Dominum precaris, ut tui misereri dignetur?

4. Considera, quare Dominus ipse torques inculcaverit, & tot modis hunc sui continuum timorem. Unde cum dixisset: *Time eum, qui, postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam.* Idem denuo repetit: *Ita dico vobis, hunc time.* Ratio est, quia ex unâ parte cernebat summam, quam habet mundus, necessitatem timoris,

parte aliâ sciebat non defuturos, qui illum damnarent, & demum, si possent, omnino excuterent eo ferè modo, quo equus indomitus frenum excutit. Scire igitur te oportet eum timorem, qui facit, ut ad Dominum revertaris, aut reversus illum non deseras, omnino esse laudabilem. Unde tantopere eum desideravit, cum dixit: *Quis det eos talem habere mentem, ut timeant me?* Deut. 5. Sed nota duobus modis se habere posse timorem tuum. Timere potes culpam propter pœnam, & time- re etiam potes pœnam propter culpam. Si culpam timeas propter pœnam, quàm DEUS tibi potest infligere, maxime in inferno, rectè agis, sed hic fervilis est timor, & ideo minoris meriti. Est enim ille Timor Domini, qui solum expellit peccatum. Eccl. 1. Quid igitur facere convenit? Timere oportet hanc ipsam pœnam inferni, sed propter culpam, quæ illam semper antecedit. Hic est timor filialis, non solum bonus sed & sanctus: *Timor Domini sanctus permanens in seculum seculi,* & ideo is tantò majora in te summet incrementa, quantò amplius cresceret amor, qui te DEO conjungit.

XXIII.

Usque in tempus sustinebis patiens, & postea redditio jucunditatis.

Eccli. 1. 29.

1. Considera, quamcunque multa patiaris, non ideo despondendum animum, quia pateris equidem, sed ad tempus: *Usque in tempus.* Finientur tentationes, finientur asperitates, finientur adversitates; finientur humiliaiones, & postea succedet æ-

terna beatitas: *Usque in tempus sustinebit patiens, & postea redditio jucunditatis.*

2. Considera non esse tibi curandû, ut nunc gaudeas, non enim hoc est tempus tuum, satis tibi sit illud aliquando venturum. Vidèsc, qualis stet arbor tempore

tempore

tempore hyberno? putata, inops, coopera nivibus, ignobilis, ignota, nemo est, qui illam respiciat. At expecta tantisper, & videbis. O quæ pompa foliorum, quæ florum copia, quæ suavitas fructuum! ita de te erit. *Expecta usque in tempus.* Nunc tua est hyems: *sustine patiens.*

3. Considera, quàm fatua foret arbor, quæ moræ impatiens ante tempus vellet germinare, atque florere. Contingeret illi potius elanguere, & ceteris verno tempore latâ & eleganti specie comparentibus, sine pretio vilescere. Idem etiam tibi accidet, si modò velis anticipare statum, qui est proprius Beatorum in cælo. Non hic sumus ad gaudendû sed ad patiendû.

Studiosè hæc verba menti imprime: *In mundo pressuram habebitis.* Joan. 6. 35.

4. Considera gaudium proportionè responsurum dolori, quem pateris, & ideo notâ, quomodo dicatur: *Redditio.* Dominus tantum tibi reddet voluptatis, quantum tu illi prius litaveris. *Secundùm multitudinem dolorum meorum in corde meo consolationes tuæ laticaverunt animam meam.* Pl. 93. 19. Fortè diffidis illi: ne dubita: fidelissimus est debitor, imò verò quantum amplius tibi reddet, quàm tu illi dederis? sufficiat audire, quòd tibi se ipsum daturus sit: *Ego merces tua magna nimis.*

Gen. 15.

XXIV.

Misericordiam & iudicium custodi, & Spera in DEO tuo semper.
Ose. 12. 6.

1. Considera, quoties in litteris Divinis copulantur hæ voces *Misericordia & iudicium*, ijs intelligi quodcunque virtutis opus, per *iudicium* quodcunque virtutis opus, quod sit debitum, sive sit debitum Religionis, sive Justitiæ, sive gratitudinis, sive charitatis, sive quodvis aliud. Per *Misericordiam* quodcunque virtutis opus ultro susceptum. Et hoc sensu quondam dicebat David, Dominum esse, qui *diligit Misericordiam & iudicium.* Pl. 32. Hoc igitur est, quod isto loco tibi proponitur, ut accuratè exequaris, quod tibi convenit, sive ultro, sive debitum fuerit. Non dicitur: *Misericordiam & iudicium exerce*, sed *Misericordiam & iudicium*

custodi. Non enim sufficit negligenter servare, oportet servare studiosè, juxta illud: *Da mihi intellectum, & scrutabor legem tuam, & custodiam illam in toto corde meo.* Pl. 118.

2. Considera meritò videri dicendum: *iudicium & Misericordiam custodi*, & non *misericordiam & iudicium*, quia opera debita videntur præmittenda gratis, & ita primo loco collocanda. Sed planè contrarium contingit, quoties junguntur hæ voces: *Misericordiam & iudicium cantabo tibi Domine. Misericordiam & veritatem diligit DEVS. Misericordiam & veritatem ejus quis requirit? &c.* Ut discas, nisi operibus quibusdam ultroneis viam tibi sternas ad debita,